

Bødeindtægter og for Resten ogsaa noget, der hed Frikøbelsesbetaling, for hvilke jeg ikke kan gøre nærmere Rede. Samtidig ydede Staten et ret betydeligt Tilskud. Den nævnte Betænkning oplyser, at i Tidsrummet mellem den 1. Januar 1849 og den 31. December 1869 udgjorde det samlede Statstilskud 248,774 Kr., det vil sige saadant noget som 11,800 Kr. aarlig.

Det er for Resten værd at bemærke, at efter 1870, da Københavns Væbning blev oprettet, har Kommunens Tilskud til denne ogsaa nogenlunde svaret til Statens Tilskud, skønt det ikke direkte staar i Forbindelse med dette Lovforslag om at disponere over den Fond, der eksisterede i 1870. Københavns Væbning overtog nogenlunde de Forpligtelser, der paa-hyldede Københavns Borgervæbning. Ved Siden af at udgøre en Hærafdeling paa 2 Batailloner Fodfolk og 2 Kompagnier Artilleri havde Københavns Væbning særlige Forpligtelser, idet Korpsset efter Københavns Politidirektørs Anmodning skulde stille en Sikringsstyrke ved enkelte Lejligheder, saaledes i Tilfælde af betydelige Ildebrande og ved større Uroligheder og deslige, som det hedder i Loven af 1870, og som Vederlag for denne Polititjeneste blev Kommunen i Loven forpligtet til at yde en Betaling til Københavns Væbning af 16,000 Kr. aarlig. Det var dog saaledes at forstaa, at dersom Renterne af Københavns Væbnings Fond gav Overskud, skulde dette deles lige mellem Stat og Kommune derved, at Halvdelen af Overskuddet fradroges i de 16,000 Kr. Renterne af Fonden skulde nemlig efter Bestemmelserne i Loven af 1870 anvendes til Pensioner og Understøttelser, som for største Delen var opstaaede ved, at Borgervæbningen og Livjægerkorpsset ophævedes. Men med Tiden gik disse Understøttelser og Pensioner selvfølgelig ned. I de første Aar efter 1870 gav Fondens Renteudbytte ikke noget Overskud, og Københavns Kommune udredede de aarlige 16,000 Kr., men allerede 6—7 Aar efter begyndte der at blive et lille Overskud. I Finansaaret 1876—77 er der for første Gang et Overskud. Det udgjorde 1,227 Kr. og blev fordelt i Henhold til Fondens Bestemmelser mellem Staten og Københavns Kommune. Men saa steg det ret hurtigt. Allerede 10 Aar efter, i Slutningen af 80erne, var det Overskud, som Fondens Renter gav, steget omtrent til 7,000 Kr. Af Statsregnskaberne fremgaar det, at i Begyndelsen af 70erne var Statens Tilskud til Væbningen lidt over 11,000 Kr., men det steg i Ti-

dens Løb. Det sidste Aar før Væbningens Ophævelse, 1909, overgik Statstilskuddet betydelig Kommunetilskuddet, der efterhaanden var blevet fikseret til 12,500 Kr., idet Statens Udgift til Væbningen da var 17,463 Kr. Men lægger vi Beløbene sammen — jeg har ganske vist ikke foretaget det —, er jeg temmelig sikker paa, at man ogsaa for det Tidsrum vil finde, at Statens Udgift og Kommunens Udgifter til Væbningen, naar Fondens Renter holdes udenfor, kommer meget nær op ad hinanden. Naar det nu foreslaas, at Københavns Væbnings Fond, for saa vidt den hidrører fra Borgervæbnings faste Fond, skal deles lige mellem Staten og Københavns Kommune, er det derfor sikkert overmaade retfærdigt til begge Sider. Københavns Kommunalbestyrelse har ogsaa givet sit Minde dertil, om end, som det synes at fremgaa af Bemærkningerne til Lovforslaget, efter nogle Overvejelser.

Efter at disse 64,000 Kr. altsaa er udredede til København, vil der ligge et Beløb af 139,000 Kr., som Lovforslaget her bestemmer over, og som det altsaa foreslaar skal gaa over i en særlig Fond, hvis Renter skal have en Anvendelse, der nærmere er angivet i Lovforslaget. Det bestemmes først, at der skal udredes en Del Pensioner og Understøttelser — Størrelsen af Beløbet kender jeg ikke —, idet der ogsaa ved Ophævelsen af Københavns Væbning er opstaaet nogle Pensioner og Understøttelser, som de første Aar vil belaste Renterne af Fonden. Renterne udgør, efter at de 64,000 Kr. er betalt til Københavns Kommune, saadant noget som 4,865 Kr. Jeg gaar der ud fra den Opførelse, som findes i Anmærkningerne til Lovforslaget. Saa foreslaas det endvidere, at der skal anvendes 1,000 Kr. til Understøttelse til syge Underofficerer og ligestillede af Københavns Garnison. Naar man foreslaar dette, er det, fordi Fonden til Dels er blevet til ved Tilskud ikke just af Underofficerer ved Københavns Garnison, men Underofficerer af Borgervæbningen og til Dels af Livjægerkorpsset, og der kan da være nogen Rimelighed i, at en Del af Fonden ogsaa fremtidig kommer Underofficererne af Københavns Garnison til gode. Skønt det er et ringe Beløb, betyder det dog noget, da det skal udredes i Sygdomstilfælde eller ved paadrægen Skade i Tjenesten. Ganske vist faar her Københavns Garnisons Underofficerer og ligestillede en Særstilling overfor Underofficerer og lignende Befalingsmænd i andre af Landets Garnisoner, men naar man erindrer, at Hærens